

284

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 3 grudnia 1974 r.

w sprawie uznania „Polskiego Związku Niewidomych” za stowarzyszenie wyższej użyteczności.

Na podstawie art. 46 i 47 Prawa o stowarzyszeniach (Dz. U. z 1932 r. Nr 94, poz. 808 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. Stowarzyszenie „Polski Związek Niewidomych” uznaje się za stowarzyszenie wyższej użyteczności.

§ 2. Stowarzyszeniu „Polski Związek Niewidomych” nadaje się statut, który ustala i ogłasza Minister Spraw

Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych oraz Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

285

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 5 grudnia 1974 r.

w sprawie ujednoczenia terminów wypłaty wynagrodzenia za pracę.

Na podstawie art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141) po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wynagrodzenie za pracę płatne miesięcznie wypłaca się z dołu w ostatnim dniu miesiąca, w którym pracownik wykonywał pracę, bez względu na sposób nawiązania stosunku pracy, o ile przepisy szczególne nie stanowią inaczej.

2. Jeżeli ostatni dzień miesiąca jest dniem ustawowo wolnym od pracy, wówczas wynagrodzenie za pracę powinno być wypłacone w dniu poprzednim.

3. Termin wypłaty wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, może być przesunięty na jeden z pięciu ostatnich dni miesiąca, jeżeli przemawiają za tym względy społeczno-gospodarcze.

4. Jeżeli wysokość wynagrodzenia pracownika zależy od ilości wykonanej pracy (wynagrodzenie akordowe, prowizyjne itp.), w terminie określonym w ust. 1 i 2 wypłaca się pracownikowi zaliczkę na poczet wynagrodzenia, w wysokości określonej w przepisach o wynagrodzeniu, a po ustaleniu pełnego wynagrodzenia pozostałą kwotę wynagrodzenia.

5. Przepisy ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do wynagrodzenia (części wynagrodzenia) wypłacanego za okresy inne niż jeden miesiąc. Wynagrodzenie to wypłaca się z dołu, w terminach określonych w regulaminie pracy lub w przepisach o wynagrodzeniu.

§ 2. 1. Pracownikom otrzymującym wynagrodzenie z góry wynagrodzenie wypłacone w ostatnich dniach grudnia 1974 r. jako wynagrodzenie za styczeń 1975 r. traktuje się jako wynagrodzenie wypłacone z dołu za grudzień 1974 r.

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do pracowników, którzy z dniem wejścia w życie rozporządzenia pozostają w okresie wypowiedzenia. Pracownicy ci do końca upływu okresu wypowiedzenia otrzymują wynagrodzenie na zasadach dotychczasowych.

§ 3. 1. Wynagrodzenia wypłaconego w ostatnich dniach grudnia 1974 r., o którym mowa w § 2 ust. 1, nie włącza się do podstawy obliczenia przypadającego za 1974 r.:

- 1) zakładowego funduszu nagród,
- 2) zakładowego funduszu socjalnego,
- 3) zakładowego funduszu mieszkaniowego.

Wynagrodzenie to nie wchodzi również do podstawy wymiaru za grudzień 1974 r. składek na ubezpieczenia społeczne i podatku od funduszu płac.

2. Przy obliczaniu wynagrodzenia za urlop, emerytur i rent, zasiłków z ubezpieczeń społecznych przyjmuje się jako wynagrodzenie za grudzień 1974 r. tylko jedno z wypłaconych za ten miesiąc wynagrodzeń miesięcznych i to wynagrodzenie wyższe.

§ 4. 1. Jeżeli zaliczenie wypłaty wynagrodzenia stosownie do przepisu § 2 spowoduje przekroczenie funduszu płac za 1974 r. w rozumieniu przepisów o bankowej kontroli funduszu płac, to przekroczenie to traktuje się jako uzasadnione i nie podlegające obowiązkowi likwidacji.

2. Wypłata wynagrodzenia, o której mowa w § 2, pomniejsza fundusz statutowy w środkach obrotowych zakładów pracy działających na rozrachunku gospodarczym.

§ 5. Tracą moc przepisy dotychczasowe, wydane na podstawie ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39), ustalające terminy wypłaty wynagrodzeń z góry, a w szczególności:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie terminów płatności uposażenia pracowników państwowych (Dz. U. Nr 14, poz. 86);
- 2) § 13 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 sierpnia 1973 r. w sprawie uposażenia pracowników ekonomicznych, administracyjnych i obsługowych szkół (Dz. U. Nr 36, poz. 214);
- 3) § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 maja 1973 r. w sprawie uposażenia pracowników sądów powszechnych, sądów ubezpieczeń społecznych i państwowych biur notarialnych (Dz. U. Nr 26, poz. 148);
- 4) § 4 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 października 1973 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i wynagrodzenia pracowników inspektoratów kontrolno-rewizyjnych (Dz. U. Nr 44, poz. 266).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1975 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz